

nání čl. 13 I. pojišťovacích podmínek stalo se součástí pojišťovací smlouvy a že víže nejen pojistitele, nýbrž i pojištěnce.

### Čís. 6420.

**Vyhlášením úpadku přerušují se i spory proti úpadci o nároky na oddělení. Přerušeni nastává ze zákona. K nezpůsobilosti úpadce, v přerušném sporu pokračovati, dlužno přihlédnouti z úřadu. Znovu zahájení přerušené řízení lze jen za podmínek Šu 164 a 165 c. ř. s. a Šu 7 (2) konk. ř.**

**Účinky zrušení úpadku nastávají teprve právoplatností zrušovacího usnesení, nikoliv již dnem zrušovacího usnesení nebo dnem jeho vyhlášení neb doručení.**

**Za úpadkového řízení není úpadce oprávněn stěžovati si do svolení exekuce na věci, patřící do úpadkové podstaty.**

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1926, R I 892/26.)

Soud první stolice povolil exekuci vnucenou dražbou nemovitostí dlužníků, na jichž jmění byl vyhlášen úpadek. Rekursní soud vyhověl rekursu správce úpadk. podstaty i dlužníků a zamítl exekuční návrh. Důvody: Rekursům nelze odepřítí oprávnění. Exekuční návrh opírá se o rozsudek ze dne 25. dubna 1925 v právní rozeprí strany vymáhající, strany žalující, proti žalovanému Antonínu a Barboře D-ovým, kterýžto rozsudek byl žalovaným doručen 9. května 1925. Rozsudek tento nemůže však býti exekučním titulem, neboť nenabyl vůbec moci práva. Usnesením krajského soudu ze dne 24. dubna 1925 byl na jmění strany povinné, manželů Antonína a Barbory D-ových vyhlášen úpadek. Vyhláška úpadku byla téhož dne vyvěšena na soudní desce okresního soudu. Úpadek byl skončen vnuceným narovnáním a zrušen usnesením krajského soudu ze dne 26. března 1926. Podle ustanovení Šu 6 konk. ř. nemohou právní rozepré, jež mají za předmět uplatňování neb zajištění nároků na jmění patřící do úpadkové podstaty, po vyhlášení úpadku proti úpadci ani býti zahájeny, ani nemůže v nich býti pokračováno. Spory o práva oddělovací mohou sice i po vyhlášení úpadku, avšak pouze proti správci podstaty býti zahájeny, neb může v nich býti pokračováno. Ohledně sporů proti úpadci v čase vyhlášení úpadku již zahájených stanoví § 7 kon. ř., že spory takové vyhlášením úpadku se přerušují a může v řízení býti pokračováno správcem podstaty, společníky v rozeprí, dlužníkem nebo jeho odpůrcem. Ježto řízení úpadkové bylo proti straně povinné zahájeno 24. dubna 1925, nastalo samo sebou přerušeni ve sporu a okresní soud neměl proto stání ve věci té dne 25. dubna konati, tím méně vynésti rozsudek. Dokonce bylo naprosto nepřípustno, by písemné vyhotovení rozsudku bylo doručeno tehdejšími žalovanými Antonínem a Barbořou D-ovými. Rozsudek nemá proto vůbec právní moci proti správci podstaty, poněvadž mu nebyl doručen, a proti žalovaným, poněvadž tehdy bylo proti nim již úpadkové řízení zahájeno a vyhlášením úpadku nastalo již 24. dubna

1925 přerušení sporu. Okolnost, že úpadkové řízení bylo usnesením ze dne 26. března 1926 skončeno, nemůže na těchto skutečnostech nic změnit, neboť přípustnost povolení exekuce sluší posuzovati dle onoho stavu, který tu byl v době podání žádosti exekuční, t j. v den 4. března 1926. V ten den nebyl rozsudek jako exekuční titul v právní moci a nemohla proto navrhovaná exekuce právem býti povolena.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele potud, že napadené usnesení, pokud jím bylo vyhověno také rekursu povinných manželů Antonína a Barbory D-ových, změnil a jejich rekurs odmítl; jinak dovolacímu rekursu nevyhověl.

#### D ů v o d y:

V dovolacím rekursu se uvádí, že na základě prohlášení ze dne 18. prosince 1923 nabyla vymáhající věřitelka již dne 19. prosince 1923 na nemovitostech dlužníků zástavního práva za vymáhané pohledávání, takže nabyla oddělného práva, kteréž může i za úpadkového řízení uplatňovati ve smyslu Šu 6 (2), Šu 11 (1) a § 48 (1) konk. ř. Než dovolací rekurs není v tomto ohledu opodstatněn.

Pravda ovšem, že vymáhající věřitel nabyl na nemovitostech již před zahájením úpadkového řízení smluvního práva zástavního pro svou pohledávku s přísl., jež by i za úpadkového řízení mohl podle Šu 11 (1) a Šu 48 (1) konk. ř. uplatniti, poněvadž právo to, jsouc právem na oddělné uspokojení, není dotčeno vyhlášením úpadku a oddělní věřitelé vylučují úpadkové věřitele až do výše svých pohledávek ze zaplacení z těchto zvláštních podstat. Než stěžovatelka přehlíží, co právem vytkl rekursní soud. Spory, jichž účelem jest uplatnění nároků na oddělení, mohou sice býti po vyhlášení úpadku zahájeny a může v zahájených již sporech býti pokračováno, avšak toliko proti správci podstaty (§ 6 druhý odstavec konk. řádu). Vyhlášením úpadku přerušují se i tyto již zahájené spory, v řízení může býti sice ihned pokračováno, ale, jde-li o spory proti úpadci, vstupuje správce úpadkové podstaty na místo jeho jako jeho zákonný zástupce (§ 7 odst (1) a (2) konk. ř. a § 159 c. ř. s.). Přerušení řízení nastává již mocí zákonného ustanovení a s právními účinky Šu 163 c. ř. s., zejména i v tom směru, že procesní úkony předsevzaté za přerušení tou neb onou stranou vzhledem k zahájenému sporu nemají právního účinku proti druhé straně. Znova zahájit přerušené řízení lze jen za náležitostí Šu 164—165 c. ř. s., tedy správcem podstaty neb odpůrcem (§ 7 (2) konk. ř.). V úpadkovém řízení nepřestává sice úpadce býti na dále podmínkem práv tvořících úpadkovou podstatu. Ale, poněvadž pozbývá právních dispozic nad jménem úpadkové podstaty s účinky ode dne, kdy byl úpadkový edikt vyhlášen na desce úpadkového soudu (§ 1 a 2 konk. ř.), není procesně způsobilým ohledně úpadkové podstaty a nastává jeho zákonné zastoupení správcem úpadkové podstaty. K nedostatku procesní způsobilosti úpadcovy musí býti přihlíženo z moci úřadu, jinak jest zmatečným řízení a úkony v něm provedené oproti úpadkovým věřitelům (§ 3 konk. řádu a § 6 a 7 c. ř. s.). Vymáhající strana navrhla pro svou pohledávku exekuční dražbu nemovitostí, patřících do úpadkové podstaty v základě rozsudku ze dne 25. dubna 1925, ale již dne 24. dubna 1925 byl na desce úpadkového

soudu vyhlášen úpadek, povolený usnesením z téhcž dne, takže již započítím tohoto dne nastaly účinky řízení úpadkového (§ 2 (1) konk. ř.), zejména tedy též přerušení sporů o nároky na jmění úpadkové podstaty, takže stání ze dne 25. dubna 1925 a při něm vyneseny rozsudek proti úpadcům, kteří se k jednání nedostavili, jest vůči úpadkové podstatě a jejím věřitelům bezúčinným. Nemá významu, že žalovaní úpadci, nedostavivše se k roku, nenamítali, že byl úpadek zahájen, nebo že soud ještě nevěděl o vyhlášení úpadku, protože, jak již řečeno, přerušení řízení následkem úpadku nastává ex lege. Nemá tedy vymáhající věřitelka exekučního titulu pro navrženou dražbu nemovitostí, náležejících do úpadkové podstaty. Úpadek byl sice zrušen usnesením ze dne 26. března 1926. Avšak účinky zrušení úpadku nastávají teprv právoplatností usnesení o zrušení (§ 9 a 59 konk. ř.), nikoli již dnem usnesení zrušovacího nebo dnem jeho vyhlášení nebo doručení. (§ 78, 139, 157 konk. ř.). Návrh exekuce byl však podán a vyřízen již před tím, kdy ještě trvaly účinky vyhlášení úpadku. Jediný úspěch lze přiznati dovolacímu rekursu jen v tom, že povinní nebyli oprávněni si stěžovati do povolení exekuce. Neboť toto povolení exekuce týkalo se za řízení úpadkového až do jeho pravoplatného skončení jen úpadkové podstaty a úpadkového věřitelstva, jež zastupuje po tu dobu toliko správce úpadkové podstaty (§ 81 a 83 konk. ř.). Proto bylo v tomto směru dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky vyhověno a usnesení rekursního soudu, pokud také přihlížel při věcném vyřízení ke stížnosti povinných a přisoudil jim útraty její proti vymáhající věřitelce změneno a rekurs pro nedostatek formálního oprávnění odmítnut.

### Čís. 6421.

**Obřadnosti sňatku řídí se podle práva místa, kde byl sňatek uzavřen.**

**Podle kterého práva jest posuzovati překážku donucení podle §u 55 obč. zák.?**

**K tomu, by bylo podle §u 271, druhý odstavec, c. ř. s. vyšetřováno, zda jest podle cizího práva k platnosti manželství třeba jisté obřadnosti, se vyžaduje, by to žalobce aspoň tvrdil. Nestací, že uplatňoval požadavek obřadnosti s hlediska tuzemského práva.**

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1926, Rv I 210/26.)

Žalobce uzavřel dne 25. června 1918 se žalovanou sňatek v J. v Rusku. Žalobou, o niž jde, domáhal se proti žalované neplatnosti manželství, ježto prý nebyly dodrženy obřadnosti sňatku a žalobce byl kromě toho ku sňatku donucen naléháním se strany příbuzenstva žalované a strachem před bolševiky, — po případě rozluky manželství z viny žalované pro rozvrat manželství. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

### d ů v o d ů:

Nižší stolice pominuly docela otázku mezinárodnosti sňatku a pojednávají o věci tak, jako by se sňatek ten posuzoval podle zdejšího